

FÉNY ÉS NYOMAT & PAPÍR MINT MÉDIUM

Műhely kiállítás a
Nemzeti Tehetség Program
által támogatott workshopok
hallgatói munkáiból.

2016. április 5.
17:00

Az alkotókkal beszélget, Uhl Gabriella művészettörténész.

Kaposvári Egyetem Művészeti Kar, K.B. Galéria, 2016- április 5-24.

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSI KÖZPONT

*Fény és nyomat, valamint a Papír mint médium workshopok anyagának kiállítása a
KB Galériában
2016. április 5-24.*

„Fény és nyomat”, „Papír mint médium”

Kurzusvezetők:

Károly Sándor Áron DLA, Jancsikity József DLA és Jónás Péter

A művészeti oktatás átalakuló rendszere új lehetőségeket teremt a diákok számára a megismerés, és jelen esetben, művészeti karról lévén szó, az alkotásban. A korábbi merev, akadémikus struktúrából kilépve közvetlenebb anyaghasználatot, tapasztalatszerzést jelent a műhelymunka, trendi nevén workshop. Az alkotói tevékenység kics csoportos művelése nem új jelenség, a művésztelepek 19-20. század fordulói elterjedése, vagy a Bauhaus oktatási rendszere már sikeresen alkalmazta, a 21. század csak újra felfedezi, integrálja a korszerű művészeti oktatásba.

A Kaposvári Egyetem KB Galériájában áprilisban két olyan workshop eredményei voltak láthatóak, amelyek ezen intenzív együttgondolkodás és együttműködés folyamán születtek. A Fény és nyomat, valamint a Papír mint médium műhelymunkák elsősorban magára a processzusra, az alkotói folyamatra világítottak rá, arra a kemény, szisztematikus és szívós munkára, amellyel a művész az anyagot legyűri, a saját szolgálatába állítja. A workshopok olyan anyagokkal, illetve anyagok, technikák újszerű használatával ismertették meg a diákokat, amelyek a kortárs művészet főáramából kiszorultak, marginalizálódtak, ám be, illetve visszaemelésük éppen a kortárs színtér nyitottságát, mozgékonyágát, útkeresésének szerteágazóságát mutatja. A lenyomat kérdése és művészeti pozíciója éppen az utóbbi időben került újra a művészettörténeti kánon érdeklődésébe, elsősorban Didi-Hubermann francia

művészettörténész vizsgálódásai során, aki a szerialitásból, a sokszorosítás béklyójából kiemelve éppen az egyediségét, végtelen variációs lehetőségét mutatja meg. A fény-nyomatok végtelen lehetőségeinek megmutatása különösen aktuális a művészet immateriális jellegét hangsúlyozó korban, a láthatóság és láthatatlanság bonyolult kérdését elemezheték a diákok műveik létrehozása során.

A papír workshop során született alkotások pedig kizökkentették a stúdió résztvevőit és a kiállítás során a nézőket is abból a szűk sávból, amelybe ez az ismert, használt, de mégsem eléggé kreatívan alkalmazott anyag került. A papírt leginkább sík felületnek képzeljük, amely kétdimenziós mivoltában alapját és keretét adja a képnek, csupán hordozó, úgy hogy materiális tulajdonságai és lehetőségei nincsenek kihasználva. Mi másra jó a papír? – tette fel a kérdést a workshop? S készültek szobrok, reliefek, ahol a felület játékba hozása volt a cél. A papír sokféle megjelenési formájának egybehordása és ütköztetése, formázhatósága új összefüggéseket jelenített meg az elkészült alkotásokon keresztül.

A workshopok jelentősége abban is áll, hogy nem a régen elfeledett technikák bombasztikus felfedezése volt a cél, hanem a kis elmozdulással, a félmúltunkból még ismert és használt médiumok tulajdonságainak mélyebb megismerésére helyezték a hangsúlyt.

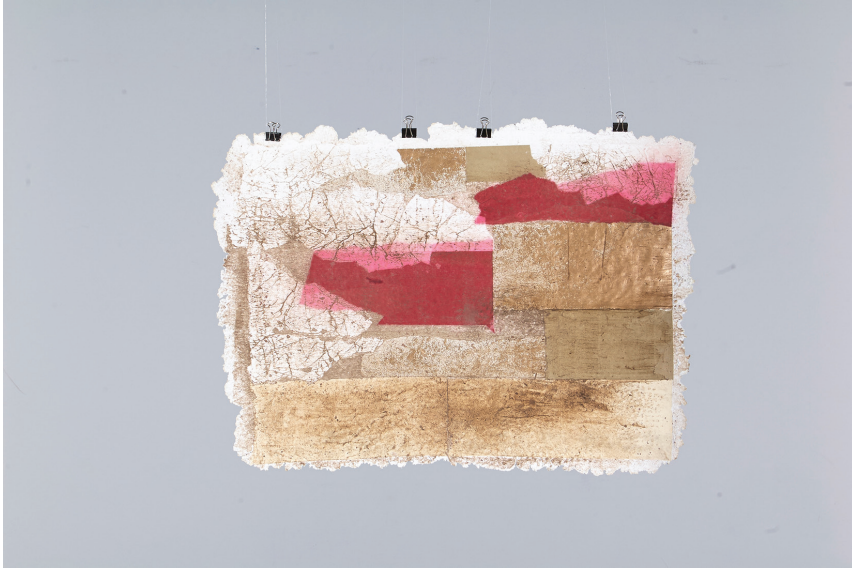
Uhl Gabriella Phd, művészettörténész

Grunner Fanni (Képi ábrázolás BA): Formátlanlág (papírpép, tempera)

Grunner Fanni: Kiegyensúlyozottság (papírpép)

Kardos Tamás (Képi ábrázolás BA): Antik (vegyes technika)

Pintér Livia (Képi ábrázolás BA): Cím nélkül (papírpép, akril)